

РЕШЕНИЕ

№ 8167

гр. София, 19.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав,** в публично заседание на 19.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ДИМИТРОВ, като разгледа дело номер **8815** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по във по чл.156, ал.5 от ДОПК вр. с чл.35 от ЗОДФЛ-отм. и чл.48 от ЗДДФЛ.

Образувано по жалба на Е. А. Е. от [населено място] срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ №[ЕГН] от 17.04.2013г., издаден от З. М.-инспектор по приходите, В ЧАСТТА МУ, с която е потвърден с решение №127 от 15.07.2013г. на Директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика”- а именно за установения с РА резултат по ЗОДФЛ /отм./ за периодите 2005 г. и 2006 г. и по ЗДЦФЛ за 2007г. в размер на 8 526,04лв, който е изменен от 15 737,52лв. определен първоначално с РА.

По изложените доводи в жалбата за нарушения от ответника във връзка с неправилна преценка и анализ на доказателствата вкл. и за неправилност по същество на оспорения акт- се моли същият да бъде отменен в обжалваната част.

В съдебно заседание жалбоподателят –не се явява и представлява. Не е поискал събирането на нови доказателства.

Ответната страна, представлявана от юрк.М.- оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Представен е РА №[ЕГН] от 06.02.2012г./л.254/

Представителят на СГП предлага да се отхвърли жалбата като неоснователна.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Производството, с предмет оспорения акт - е започнало със заповед за възлагане на ревизия №1206928 от 18.09.2012г., издадена от орган по приходите –началник сектор дирекция „Контрол” при ТД на НАП. Със същата е възложена ревизия на Е. Е. с

предели да обхване периода от 01.01.2005г. до 31.12.2006г. за дължим данък по чл.35 от ЗОДФЛ /отм./, както и за данък по чл.48 от ЗОДФЛ за периода от 01.01.2007г. до 31.12.2007г..

Проверката е завършила с ревизионен доклад №1209283 от 15.03.2013г., в който отразено, че данъчният субект Е. Е. е регистриран със служебен номер по чл.81, ал.1 т.3 от ДОПК [ЕГН], като е установено, че ФЛ е представляващ [фирма] с ЕИК[ЕИК] и притежаващ акции в [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Посочено е, че няма данни за извършвана от лицето дейност, като целта на ревизията е да се съпостави притежаваното имущество и направените разходи с декларирани или не доходи. Отбелязано е, че на лицето е била извършена предходна ревизия за периода от 01.01.2004г. до 31.12.2008г., за което е издаден РА №[ЕГН] от 06.02.2012г., който с решение на директора на О. №2194 от 04.09.2012г. /л.232/ е отменен частично за данъчните периоди от 01.01.2005г. до 31.12.2006г. по ЗОДФЛ-отм. и за периода от 01.01.2007 до 31.12.2007г. по ЗДДФЛ, като преписката е върната за ново произнасяне, като съответно в неоспорената част е влязъл в сила т.е. за ревизирания период от 01.01.2004г. до 31.12.2004г.

Посочено е, че данъчната основа за периода от 01.01.2005г. до 31.11.2007г. ще бъде определена по реда на чл.122, ал.2 от ДОПК, поради което дължимият общо данък върху доводите ведно с лихвите е определен на 25 425,15лв. или данък в размер на 15 737,52лв., както и лихви за забава в размер на 9 886,83лв..

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК ревизираното лице не е подало възражение срещу РД, чиито констатации са изцяло възприети в РА № [ЕГН] от 17.04.2013 г., издаден от З. Н. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед за определяне на компетентен орган № К 1209283/18.03.2013г., подписана от Г. М. В., упълномощена със Заповед № РД-01-1358-18/01.11.2012 г. на директора на ТД на НАП С..

Срещу РА е подадена жалба като решаващият орган се е произнесъл с решение №1227 от 15.07.2013г., с което изменя оспорената част като установения с РА резултат по ЗОДФЛ /отм./ за периодите 2005 г. и 2006 г. и по ЗДЦФЛ за 2007г. в размер на 15 737, 52 лв., и определя същия на 8 526, 04 лв., дължим ведно със съответните лихви. Съображенията са, че неправилно органът по приходите е включил разходите за плащане на услугата към М., доколкото те вече фигурират като разходи за съобщения в справката от НСИ, както и предвид това, че липсват данни да са заплатени в брой.

СЛЕДОВАТЕЛНО - ревизионният акт в частта, в която не е отменен т.е. за изменения размер от 8 526,04лв., ведно с лихвите е предмет на съдебно оспорване. В тази част жалбоподателят сочи, че неправилно не са кредитирани обясненията му, че доходите са следствие от дарения от близки роднини – майка и лели. Подчертава, че дарението е неформална сделка, за чиято действителност не се изисква писмена форма и с оглед изложеното моли да се уважи жалбата му.

СЪДЪТ с оглед изложеното на първо място съображава, че жалбата е допустима, като подадена от адресат на акта, имащ право да го оспори в съответната част, както и че същата е в срока по чл.156, ал.5 от ДОПК.

На следващо място се констатира, че РА е издаден от орган по приходите, определен със З., поради което същият е компетентен орган по смисъла на чл.119, ал.2 от ДОПК, както и РА притежава реквизитите по чл.120, ал.1 т.1-8 от ДОПК. Също така се приема, че в производството не са допуснати процесуални нарушения, доколкото се

съобразява, че органът е изискал документи, касаещи източници и размер на доходите, получени от ревизираното лице: годишни данъчни декларации, служебни бележки, притежавано през периода движимо и недвижимо имущество, притежавани през периода финансови активи, банкови сметки и парични средства, вземания от трети лица, получени и предоставени заеми извън вече представените в предходното ревизионно производство, притежаване акции и дялови участия в задгранични дружества, които документи съответно са представени от лицето с вх. № 1494-06-275-1/08.11.2012г. вкл. е депозирало писмените обяснения на жалбоподателя, както за ревизирания период, така и за преди това, че лицето е получавало доходи под формата на дарения на парични суми от майка му - В. К. Т.; от леля му по майчина линия - Л. К. Ц.; от семейството на леля му по бащина линия - Б. Т. З.; от договор, сключен пред свидетели на 23.01.2002 г. с баща му А. Т. Йонов - Е., по силата на който баща му предоставя еднократно и срещу задължението за грижи и издръжка до неговата смърт 120 000,00 лв.; по договор за заем с К. Г. Н. от 03.11.2003г. за предоставяне на 80 000,00лв., предоставени в деня на договора със срок за връщане - 2008г..Във връзка с получения заем от К. Г. Н. в хода на ревизията е извършена насрещна проверка на заемодателя. При проверката от лицето са представени договор за заем от 03.11.2003г., разписка за връщане на сумата от А. Т. Й. - Е. от 07.11.2008г., както и преведени от испански декларации за облагане на доходи на физическото лице за 2003г., 2004 г. и 2005г..

Също така на основание чл. 47 от ДОПК са изпратени искания за установяване на факти и обстоятелства до трети лица, както следва: ИПДПОТЛ изх. № 1434-00-841/21.11.2012 г. до [фирма], ЕИК[ЕИК], ИПДПОТЛ изх. № 1453-00-10523/21.11.2012 г. до „Д. - Общо застраховане“, ЕИК[ЕИК], ИПДПОТЛ изх. № 1494-11-373/03.12.2012 г. до К. Г. Н., ЕГН [ЕГН], приложена е компютърна справка от Служба по вписванията [населено място] за вписвания, отбелязвания и заличавания по партията на Е. Е..

Установено, че за ревизираните периоди лицето е получавало доходи от отдаване на наем на магазин с площ 24,30 кв м., находящ се в [населено място], [улица] по силата на договор за наем от 15.02.2002г. с [фирма], който е установено, че е плащал месечен наем за 2005г. в размер на 130,00 лв., за 2006 г. - 180,00 лв. и за 2007 г. - в размер на 200, 00 лв.

Констатирано е, че през ревизирания период лицето е придобило недвижимо имущество, както следва: съгласно НА за покупко-продажба на недвижим имот № 163, том II, рег. № 7103, дело № 302/2007 от 27.09.2007г., от продавач Б. З., следният недвижим имот: апартамент 59, с площ 51,38 кв. м., на стойност 36 600,00 лв. и данъчна оценка 36 521,70 лв., находящ се в [населено място], Район „С.“,[жк], [жилищен адрес].

Посочено е, че за ревизирания период лицето не е придобило движимо имущество и нематериални дълготрайни активи.

Предвид дадените обяснения жалбоподателят е твърдял, че към началната дата на ревизирания период е разполагал с около 200 000,00 лв..

Органът по приходите, както и ответникът са приели въз основа на констатациите в РД и РА, за начална разполагаема сума на лицето 0,00 лв., която е мотивирана с извършената предходна ревизия, завършила с издаването на РА № [ЕГН]/06.02.2012г. за 2004 г., при която е установен недостиг на парични средства за 2004г. в размер на 855,06 лв. Тази констатация в РА е потвърдена с Решение № 2194/04.09.2012 г. на

директора на дирекция О. С. /понастоящем дирекция ОДОП С./ и не е оспорена от лицето. Посочено е, че в тази му част РА № [ЕГН]/06.02.2012г. е влязъл в сила и предвид установеният с влязъл в сила РА недостиг на парични средства за 2004г., ответникът е констатирал, че правилно ревизиращият екип е приел, че началната разполагаема сума за 2005г. е в размер на 0,00 лв.. С оглед изложеното -не е споделено твърдението на жалбоподателя, че към 03.11.2003г. е разполагал със 200 000лв., видно от договора за заем с К. Г. Н. за сумата от 80 000,00 лв., предоставени в деня на договора със срок на връщане 2008г., както и договор, сключен пред свидетели на 23.01.2002 г., с баща му А. Т. Й.-Е., по силата на който от бащата са му били предоставени 120 000,00 лв. еднократно, срещу задължението до неговата смърт да полага грижи и до го издържа, която смърт е настъпила през 2009г..

Посочено е, че приходната част от разполагаемите средства на жалбоподателя за ревизираните периоди е формирана основно от приходи от наем, като за 2007 г. са налице и теглени суми от банкова сметка.

Отразено е, че разходната част на справка за паричните средства на жалбоподателя е формирана от паричен разход по данни от НСИ за съответния период, пътувания в различни страни от Европа /Ф., Италия и др./, захранване на банкова сметка с внесени в брой пари и през 2007 г. -покупка на недвижим имот. При определяне на размера на разходите за пътувания, органът по приходите е използвал предвидените в Наредбата за служебни командировки и специализации в чужбина, размери на дневни и квартирни пари.

Предвид изложеното, с РА е установено, че за всеки от ревизираните периоди, лицето не е разполагало с парични средства, които за покритие извършените разходи за издръжка и пътувания. Недостигът на парични средства към края на всяка една от ревизираните години, необходими за покриване на извършените разходи, е приет за облагаеми доходи на физическото лице с неустановен произход или „недоказани доходи“.

Решаващият орган, освен направеното изменение на РА със приспадане на разходите към М., в останалата част не е намерил основание за изменение, тъй като е посочил, че съгласно чл.122, ал.1 от ДОПК органите по приходите имат правната възможност да приложат установения от съответния закон /в случая ЗОДФЛ - отм. и ЗДДФЛ/ размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, когато е налице едно от изчерпателно изброени в същата алинея обстоятелства. Също в ал.2 на чл.122 от ДОПК е посочено, че са визирани други обстоятелства съобразно които органите по приходите са длъжни да извършат преценка за относимост по отношение на конкретното ревизирано лице. Касае се за възможност да бъде извършено облагане тогава, когато необходимите за установяването на данъчните задължения данни, с оглед изискванията на ЗОДФЛ /отм./ и на ЗДДФЛ не са налице, предвид неподдаването на данъчни декларации и непредставянето на доказателства за произход на паричните средства, с които е разполагало физическото лице като при тази хипотеза в тежест на органите по приходите е да установят обективното наличие на подобен случай, да обосноват този извод и да го подкрепят със съответните доказателства, приемайки, че е оправдано да се премине към установяване на задължения за облагане с данък по специалния ред.

Посочено е, че в ревизионното производство по реда на чл.122 от ДОПК е задължително да се даде възможност на ревизираното лице да докаже всички източници на своите средства, включително тези, които не са декларирани от него. В

тази връзка е изтъкнато, че от изброените лица като дарители е представен договор с бащата от 23.01.2002г. за сумата в размер на 120 000,00 лв. и договор от 03.11.2003г. с К. Г. Н. за сумата в размер на 80 000,00 лв.. Описаните суми не са взети предвид от ревизиращия екип и от решаващият орган като начална разполагаема сума, тъй като е посочено, че за 2004г. има влязъл в сила ревизионен акт /л.254 и РД на л.268/, като неоспорен от жалбоподателя с констатиран недостиг на парични средства в размер на 855,06лв. При наличие на недостиг на паричните средства към 31.12.2004 г., то няма как за начална разполагаема сума към 01.01.2005 г. да бъде приета друга сума, различна от 0,00 лв./виж констатациите в РА и РД на л.269 гръб/.

Решаващият орган е приел за обосновани и определените разходи за извършени пътувания от лицето в различни европейски държави, както и изходящите парични средства за всеки един от ревизираните периоди, разходи за издръжка въз основа на статистически данни на НСИ, в която издръжка се включват всички консумативни разходи - храна, облекло, съобщения и т.н. Освен това, видно от изготвените таблици за получените приходи и извършените разходи от жалбоподателя.

С оглед всичко изложено –решаващият орган е установил, че през 2005г. ревизираното лице е получило приход от наем в размер на 1 560,00 лв., като разходите са в размер на 11 219,79 лв. /заб. след като от получените при ревизията разходи се извадят разходите за услуги от М. /12 536, 99 лв. - 1 317, 20 лв./, поради е установен недостиг на парични средства за 2005г. в размер на 9659,79 лв.. За 2006г. е прието, че ревизираното лице е получило приход от наем в размер 2 160,00 лв., а установените разходи са в размер на 12 992,05 лв., поради което е установен недостиг на парични средства за 2006 г. в размер на 10 832,05 лв..За 2007г. е прието, че ревизираното лице е получило приход от наем и изтеглени суми от банка в размер общо на 4 668, 77 лв., а установените разходи са в размер на 52 508, 85 лв. или се установява недостиг на парични средства за 2006г. в размер на 47 840,08 лв..

Решаващият орган е посочил, че установеният недостиг на парични средства за 2005г., 2006г. и 2007 г., следва да се приеме за данъчна основа на основание чл. 122, ал. 1 във връзка с ал. 2 от ДОПК, върху която да се приложи таблицата по чл. 35 от ЗОДФЛ /отм./ за 2005 г. и 2006 г. и ставката по чл. 48 от ЗДДФЛ за 2007 г., поради което на Е. А. Е. за отделните ревизирани периоди е определено, както следва:-за 2005г. при установена данъчна основа в размер на 9659,79 лв.,

дължим данък в размер на 1 778,35 лв.; за 2006 г. при установена данъчна основа в размер на 10 832,05 лв., дължим данък в размер на 1 963,69 лв.; за 2007 г. при установена данъчна основа в размер на 47 840,08 лв., дължим данък в размер на 4 784, 00 лв.

СЪДЪТ ПО СЪЩЕСТВО ПРИЕМА СЛЕДНОТО:

Споделя изцяло извода на решаващия орган, че за 2004г. има влязъл в сила ревизионен акт, с констатиран недостиг на парични средства в размер на 855,06 лв., като при наличие на недостиг на паричните средства към 31.12.2004г., не може да се приеме началната разполагаема сума към 01.01.2005 г. да бъде друга различна от 0,00 лв., в това число не може да се сподели довода на жалбоподателя, че е разполагал с 200 000лв. -сумата от 80 000лв. дадена му в заем от К. Н. и сумата от 120 000лв. получени от баща му въз основа на договор за гледане и издръжка. Правилен е в тази насока и напълно се споделя извода, че жалбоподателят е имал възможност, но не е доказал от къде баща му разполага с посочената сума, предоставена му по договора.

На второ място съдът намира за правилен извода на решаващия орган да не сподели възражението на жалбоподателя относно това, че е получавал дарения от майка си, леля си и други роднини по майчина линия. Правилно е, както твърди жалбоподателят, че договорите за дарения на парични суми са неформални, но липсата на форма е с оглед тяхната действителност, поради което –ако лицето иска да докаже факти, следващи от тези договори – се изисква писмена форма. Следователно писмената форма не е за валидност, а за доказване на посочените обстоятелства. Отделно, макар да има тенденция родителите да подкрепят своите пълнолетни деца в трудоспособна възраст, подобен елемент не е присъщ за останалите роднини. Още повече, че не се касае за алиментна поддръжка, а за покриването на разходи, свързани с многократни пътувания в чужбина –Италия, Ф., Г., Полша и т.н., поради което очаквано би било при необходимост свързана най-вече със здравни нужди- родините да окажат парична подкрепа, но ежегодно да финансират разходите на лицето вкл.пътувания извън страната – не е довод, който може да бъде споделен. Очевидно това са твърдения на лицето с оглед направените констатации по РД и РА с цел избягване на техните последици. Не се доказва и твърдението на жалбоподателя, че е получил през 2009г. при смъртта на баща си суми в наследство. С оглед изложеното –правилен се явява анализът на доказателствата от органът по приходите и решаващият орган. Същите са изпълнили задължението си да съберат относимите доказателства и да изследват в цялост релевантната фактическа обстановка, поради което са достигнали до правилните констатация, че има недостиг на парични средства за 2005г. в размер на 9659,79 лв., за 2006г. - 10 832,05 лв., както и за 2007г. -47 840,08 лв., при начална разполагаема сума към 01.01.2005г. от 0,00лв..Установеният недостиг на парични средства за 2005 г., 2006 г. и 2007г., следва да се приеме за данъчна основа на основание чл. 122, ал. 1 във връзка с ал. 2 от ДОПК, върху която да се приложи таблицата по чл. 35 от ЗОДФЛ /отм./ за 2005г. и 2006г. и ставката по чл.48 от ЗДДФЛ за 2007г., поради което годишното данъчно задължение на лицето правилно е било определено за 2005г. дължим данък в размер на 1 778,35 лв.; за 2006 г. -дължим данък в размер на 1 963,69 лв. и за 2007г. при установена данъчна основа в размер на 47 840,08 лв.,дължим данък в размер на 4 784, 00 лв.. или общо 8526,04лв..

Следователно жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли, ведно с уважаване на претенцията на ответника за юрк.възнаграждение определено по чл.7, ал.2 т.3 от Наредба №1/2004г. в размер на 591лв..

ВОДИМ СЪДЪТ и на основание чл.172, ал.2 от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Е. А. Е. от [населено място] срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ №[ЕГН] от 17.04.2013г., издаден от З. М.-инспектор по приходите, В ЧАСТТА МУ, с която е потвърден с решение №127 от 15.07.2013г. на Директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика”- а именно за установения с РА резултат по ЗОДФЛ /отм./ за периодите 2005 г. и 2006 г. и по ЗДЦФЛ за 2007г. в размер на 8 526,04лв. ведно с лихвите.

ОСЪЖДА жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсулско възнаграждение в размер на 591лв..

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред ВАС чрез АССГ. Преписи.

Съдия:

.